

שרציתי להיות ביניהם.

מסכת שלמה של עבודה משותפת וקשרים קרובים הייתה בשנים הבאות ביןינו לבין חברי "השומר".

חברי "השומר" עולים לגיל

היה זה בקיץ 1916 כאשר קבוצת רוכבים מאנשי "השומר" ובראשם ישראל גלעדי, הופעה במטולה ובידיהם מכתב אליו מאות קלוריסקי ובקשה שאראה להם את אדמת חמאра.

הוצעו אז ל"השומר" כמה הצעות להתיישבות קבועה, בין היתר מחניים וחמרא.

כעבור חודשים אחדים, בהיותי בנסעה בגליל התיכון, סרתי לעת ערבית ללון בכפר תבור היא מסחה של אוטם ימים. שם נודע לי שלמחרת היום עולה הקבוצה הראשונה של אנשי "השומר" למטולה, כשהם מקבלים את אדמת חמאра לעיבוד.

היה זה מקרה שהזדמן לי, וברצוני צרפתني את העגלה שלי למסע זה. וכן עמוסים במטלטלין של המשפחות על-גביהם שתי העגלות יצאונו בדרך מסחה לכיוון מטולה, מלאוים על ידי הרוכבים על סוסותיהם.

הנשים והילדים נסעו בדיליזנס כשיישראלי גלעדי נושא אותם. ביום ראשון הגיעו לטבריה לעת ערבית, וחנינו מחוץ לעיר.⁵ החניה השנייה, למחרטה, הייתה ראש-פינה.

הנסעה עברה במצב רוח מרומס כשהלינה בלילות בצד העגלות, מותעתפים בעבאיות וישנים על הקרקע.

רק ביום השלישי לפנות ערבית הגיעו למטולה. המשפחות והרווקים הסתדרו במספר בתים שקיבלו במטולה והחלו להתארגן.

הקשר עם אנשי "השומר" החל מאותו מכתב של קלוריסקי להכרת שטח חמאра, ובהמשךו מסע העגלות ממסהה למטולה עם כל ההרפקאות בדרך. היה לנו צעירים, אני צעיר מאד ואנשי "השומר" מבוגרים מעט יותר. ימי מסע כאלה מהדקים את הקשר והחברות.

למרות שלא נמניתי על קבוצה זו, נחלצתי מדי פעם לעורתם. בעיקר מפני שהייתי בעל נסיוון בעבודות הפלחה והיו לי גם כלים כלליים כמו מקצהה